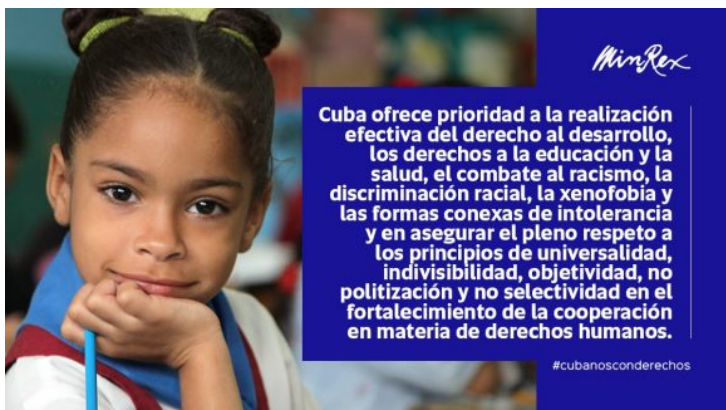

De mänskliga rättigheterna på Kuba

De mänskliga rättigheterna på Kuba - Ett perspektiv från civilsamhället

Internationella dagen för de mänskliga rättigheterna firas varje år den 10 december, det datum då FN:s generalförsamling 1948 antog den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. I detta historiska dokument proklameras de oförytterliga rättigheter som varje människa har oavsett ras, religion, kön, språk, politisk eller annan åsikt, nationellt eller socialt ursprung, egendom och så vidare.

Med anledning av denna dag talade Cubadebate med Norma Goicochea Estenoz, ordförande för Kubas FN-förening, ACNU, en icke-statlig organisation som är en del av det kubanska civilsamhället.

Garanteras de mänskliga rättigheterna på Kuba?

?På Kuba är vi alla en del av civilsamhället. Det finns ett revolutionärt civilsamhälle som följer regeringens politik ? inräknat allt som syftar till att garantera skyddet och främjandet av den kubanska befolkningens mänskliga rättigheter ? och många sociala aktörer är också en del av detta.

Sedan tror jag att det finns andra som tyvärr avlägsnar sig från de humanistiska principer som kännetecknar den kubanska revolutionen och till och med spelar med i Kubas fienders, reaktionens, agerande emot detta revolutionära system.

Jag tror att vi behöver utgå från definitionen att revolutionen har inneburit ett skydd av allas mänskliga rättigheter. Och som anhängare av Martí och Fidel tänker jag alltid på hur Moncada-programmet, Fidels historiska försvarstal "Historien skall frikänna mig", klargjorde att en av de första faktorerna som den kubanska revolutionen skulle ta hänsyn till var skyddet och främjandet av de mänskliga rättigheterna. Det räcker att se på vad han sa om tillgång till utbildning och hälsa, om fördelning av mark, om att ge alla de egendomslösa möjligheter.

Så när vi talar om mänskliga rättigheter på Kuba måste vi komma ihåg att det är ett begrepp som har funnits hos revolutionens ledare sedan attacken mot Moncada-kasernen [1953], och förmodligen sedan tidigare, under hela processen att befästa nationaliteten genom den revolutionära kampen.

Den kubanska revolutionen hör ständigt myten att socialism är detsamma som att vara fiende till medborgerliga och politiska friheter. Vad anser du om det?

Jag ser det inte som en myt, utan snarare en ideologisk uppfattning som de försöker tvinga på oss, ett sätt att tänka, en doktrin som syftar till att undergräva de socialistiska samhällenas grundvalar och som också försöker demonisera det vi gör. Kritikerna ser det alltid ur den borgerliga filosofins och ideologins synvinkel.

Jag anser att den kubanska revolutionen har visat sig vara synonym med garantier och respekt för hela befolkningen. Vad är det om inte respekt för de mänskliga rättigheterna, att svarta som jag får tillgång till alla de förmåner som det kubanska samhället erbjuder ? universitet, arbete, yrkesmässig utveckling och till och med möjlighet att åta sig administrativt ansvar?

Revolutionen, den kubanska socialismen, har visat att den är ett system av och för alla ? inte perfekt, eftersom perfektion inte existerar, men det mest rättvisa system man kan sträva efter. Det bygger på social rättvisa, jämlikhet, humanism, att ge alla en plats i samhället. Ett exempel på hur vårt samhälle respekterar, garanterar, skyddar och främjar de mänskliga rättigheterna är den Familjelag som vi just har antagit i en folkomröstning.

Jag upprepar, det är ingen myt. Denna borgerliga ideologi har trängt in inom ramen för den nyliberala logiken för att förstöra det socialistiska systemet. Men jag tror att den kubanska revolutionen i praktiken har visat att det inte är som de säger.

Om vi talar om garantier och rättigheter måste vi också nämna Programmet för kvinnors främjande på Kuba. Kan man säga att kvinnors rättigheter inte respekteras på Kuba när vi har ett sådant program, vars syfte är att ge kvinnor deras rätta plats?

Detsamma gäller det Nationella programmet mot rasism och rasdiskriminering. Är inte det också ett exempel på vad vårt samhälle gör för att se till att den rasism och rasdiskriminering som kan finnas på Kuba elimineras, för att verkligen garantera att det som sägs i artikel 1 i republikens grundlag tillämpas: ?av alla och för allas väl som en enhetlig och odelbar republik?.

Den kubanska revolutionen har visat att vår socialism ? som inte har sin like någon annanstans ? respekterar alla mänskliga rättigheter.

De som attackerar oss påstår att vissa friheter inte respekteras, men jag påpekar alltid att det i alla stater i världen finns lagar som medborgarna måste respektera, och om man bryter mot dem måste man stå till svars för det.

Detta är en revolution med folket, av folket och för folket, därför har de som attackerar denna revolution, som omfattar hela civilsamhället, denna revolution som har människan som objekt och subjekt, ingen plats i vårt samhälle. Detta är min personliga åsikt, ur det civila samhällets synvinkel och som den kubanska medborgare jag är.

När jag talar om dessa frågor bekräftar jag att jag gör det som en god kuban ? och jag betonar god kuban ? för om jag inte vore en god kuban skulle jag inte ha det stora privilegiet att representera detta folk, som är ett föredöme för världen och som fortsätter att kämpa och bygga, eftersom det i detta byggande fortsätter att försvara sina mänskliga rättigheter.

Kuba utsätts ständigt för smutskastningskampanjer, inte bara från USA utan även från Europa. De påstår att vissa friheter inte respekteras på Kuba. Vad kan det kubanska civilsamhället säga om dessa kampanjer?

Som civilsamhälle deltar vi i högsta grad i de olika analyserna av Kubas efterlevnad av FNs olika konventioner, och man måste se vad de olika organisationer som utgör det kubanska civilsamhället har att säga i detta avseende. Det finns så många argument för att motbevisa dessa nyliberala kampanjer... Detta tänkande är helt kopplat till den blockadpolitik som USA tillämpar, och som tyvärr också följs av andra stater som inte kämpar mot blockadens extraterritoriella räckvidd.

Kubas historia har visat att de mänskliga rättigheterna respekteras på ön både ur individens och den internationella humanitära rättens synvinkel.

De som driver dessa kampanjer är fast beslutna att förvränga historien, den historia som handlar om respekt, främjande och skydd av allas mänskliga rättigheter. Dessa misskrediteringskampanjer försöker angripa revolutionen, men de sänker oss inte; vi har svårigheter som vi kommer att fortsätta att möta för att kunna gå framåt.

På Kuba finns det en plats där de mänskliga rättigheterna kränks, och det är den illegala Guantánamobasen. Men ingen talar om

Guantánamo. Vad säger de borgerliga ideologerna, de som talar om mänskliga rättigheter och pressfrihet, om vad som händer i Guantánamo? Har de någonsin talat för Julian Assanges frihet? De dubbla måttstockar som man tyvärr ser varje gång man analyserar frågan om mänskliga rättigheter och den kubanska processen är en skam för mänskligheten.

Vi kubaner har väldigt många skäl att vara stolta. Vad är hela den lagstiftningsprocess som vi genomför och som hela det kubanska civilsamhället deltar i om inte respekt för de mänskliga rättigheterna?

Jag tycker Familjelagen är ett gott exempel på demokrati, eftersom den är kollektivt utformad. Men en rad andra lagar har också antagits, t.ex. strafflagen [se <https://svensk-kubanska.se/kuba-ny-strafflag-anpassad-till-ny-verklighet/>], lagen om straffrättsliga förfaranden..., som också bidrar till att garantera, främja och skydda de mänskliga rättigheterna. Befolkningen har möjlighet att uttrycka sin åsikt, som jag har sett sker i Europa. Så det som är giltigt för vissa är inte giltigt för andra?

Med vårt agerande tillintetgör vi dessa kampanjer och den borgerliga misskrediteringspolitiken. Men ingen är så blind som den som inte vill se...

Kan man säga att kampen mot blockaden är en kamp för att garantera de mänskliga rättigheterna på Kuba?

Det kubanska civilsamhället har i år gjort två uttalanden om blockaden. Ett av dem den 7 juli, där de kränkningar av kubanska familjers mänskliga rättigheter som blockaden orsakar avslöjas. Det andra, den 28 oktober, är slutsatsen av det 18:e Forumet för det kubanska civilsamhället mot blockaden.

Vid forumet anordnade vi fyra paneler. I den första bjöd vi in de medicinska sällskapen och diskuterade hur blockaden strider mot FNs olika bestämmelser om icke smittsamma sjukdomar. När jag lyssnade på presentationerna av ledarna inom pediatrik, onkologi, kardiologi och immunologi blev jag djupt rörd. De visade hur den kubanska befolkningen varje dag ser sin rätt till hälsa, sin rätt till liv, kränkas till följd av blockaden.

En annan panel handlade om blockadens inverkan på statens politik för integrering av personer med funktionshinder. Blockadens inverkan på nya former av icke-statlig förvaltning togs också upp. En panel diskuterade blockadens konsekvenser på beviljandet av humanitärt bistånd.

Vi i det kubanska civilsamhället talar alltid om blockaden som en kränkning av kubanernas rättigheter, då den också bryter mot många FN-resolutioner om rättvisa, jämlikhet, tillgång och inkludering. Blockaden påverkar vår rätt till liv, rätten till ett fysiskt och psykiskt hälsosamt liv.

En faktor som diskuterades på forumet var det kubanska folkets motståndskraft, som manifesteras på alla områden i vårt liv, i vårt samhälle... en viktig faktor för att stå upp emot USAs omänskliga, olagliga, godtyckliga, ensidiga och folkmordsmässiga politik.

Det kubanska folket har i sin ständiga kamp visat att syftet med blockaden, ända sedan dess tillkomst, har misslyckats. De talar om den kubanska staten som ett misslyckande, men så är det inte alls. Vi är ett land som fortsätter att utvecklas, det kubanska civilsamhället fortsätter att följa med i politiken även ur en kritisk synvinkel. Vårt civilsamhälle talar om för staten hur det ser på olika frågor, ur en kritisk men konstruktiv synvinkel.

Vi måste fortsätta att engagera oss för att bygga upp detta kollektiva arbete, så att den sociala rättvisan ? det främsta kännetecknet för vårt system ? fortsätter att stärkas, och det innebär att skydda och främja allas mänskliga rättigheter.

Nu riktas kritiken mot det påstådda åsidosättandet av religionsfriheten på Kuba, efter att landet förts upp på ytterligare en av USAs falska listor ...

För närvarande pågår den femte internationella kongressen "Dialog om mänskliga rättigheter", som sponsras av Havannas universitet, ACNU, Kubas nationella juristförbund, det sociokulturella projektet Quisicuaba och två statliga institutioner

(justitieministeriet och ministeriet för arbete och Cenesex, som är knutet till folkhälsoministeriet).

Enrique Alemán, chef för Quisicuba, suppleant i Nationalförsamlingen, samordnare för Kubas interreligiösa plattform och ordförande för Spiritistföreningen i Havanna, höll en masterföreläsning med titeln "Den sekulära staten och religionsfriheten på Kuba", där han visade hur religionsfriheten historiskt sett har respekterats fullt ut på Kuba.

Den turist som besöker Kuba kan överallt se att i denna ajiaco [?potpurri?] som vi kubaner är, här finns alla trosinriktningar och de bekänns fritt och spontant.

Den kubanska revolutionen är ständigt utsatt för alla typer av kampanjer. De har satt upp oss på alla möjliga listor, nu gäller det religionsfriheten, men också på listan över länder som sponsrar terrorism. Ett land som har varit offer för statsterrorism! Jag vill påstå att USA är det land som sponsrar terrorism, eller anser inte du att blockaden är en terrorpolitik vars syfte är att orsaka det kubanska folket hunger och elände?

Blockaden kränker vår mänskliga rättighet att välja och bygga upp vårt system, som vi har valt och som vi har godkänt i grundlagen. Den är också en kränkning av vår yttrandefrihet. Det är terrorism att vilja undergräva ordningen på Kuba i avsikt att störta vårt politiska, ekonomiska och sociala system, att vilja skapa hunger och behov så att befolkningen går ut på gatorna.

Att man insisterar på att sätta upp oss på dessa godtyckliga listor visar på den djupt rotade politiska avsikt som USA haft sedan doktrinen om den mogna frukten och till och med tidigare. [en gammal idé i USA:s politiska kretsar om att Kuba ska tillfalla USA som ett moget äpple faller till marken]. Målet är att försöka ändra vårt system, eftersom vi inte underkastar oss deras politik. Som nation har vi ett samvete som byggts upp sedan frigörelsekampen, som befästes av revolutionens historiska ledare och som fortsätter att befästas med allas deltagande.

Det finns många exempel på demokrati på Kuba, som t.ex. kommunalvalen, folkomröstningen om en ny grundlag, processen för antagande av den nya Arbetslagen, med flera. Den kubanska revolutionens praktik visar varje dag vad respekt är, inte bara för ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter utan också för civila och politiska rättigheter. Det kubanska civilsamhället har varje dag visat hur kränkningarna av alla våra rättigheter först och främst beror på den fortsatta blockaden, denna misslyckade politik.

En stat som har denna folkets styrka och åtnjuter internationell respekt kan inte anses misslyckad. Revolutionen fortsätter att fokusera på vetenskap, på det kollektiva byggandet av ett bättre land. Jag upprepar att det kubanska civilsamhället har väldigt många skäl att fortsätta att bidra till att bygga upp denna republik med alla och för allas bästa, så som José Martí förespråkade.

Vi i civilsamhället sprider för närvarande en vädjan från USAs People's Forum till president Joe Biden, där vi ber USAs president att häva blockaden i åtminstone sex månader på grund av den förödande effekten av orkanen Ian i västra delen av landet, så att vi kan ta emot humanitärt bistånd och så att vi kan köpa förnödenheter och byggnadsmaterial i USA, och också underlätta finansiella transaktioner från USA till Kuba. Vi är engagerade i en rörelse och kontakter civilsamhällets organisationer och personligheter i hela världen för att be dem att stödja denna vädjan.

Även om landet ständigt har demoniserats i dessa frågor har Kuba mycket att visa upp när det gäller mänskliga rättigheter. Kubas hälsovårdssystem, utbildning, kultur, idrott och deltagande i internationella sammanhang är erkända över hela världen.

Den kubanska regeringen är fast besluten att fortsätta att stärka och förbättra främjandet och skyddet av mänskliga rättigheter för alla, trots den föråldrade politiken med en ekonomisk, kommersiell och finansiell blockad som USAs successiva administrationer har upprätthållit mot landet i sex decennier.

Kuba har vid flera tillfällen valts in i FN:s råd för mänskliga rättigheter, ett organ bestående av 47 medlemsstater som ansvarar för att främja och skydda alla mänskliga rättigheter i världen.

Vårt land agerar i FN:s Råd för mänskliga rättigheter med sin egen konstruktiva röst, med sin erfarenhet som ett utvecklingsland som förespråkar dialog och samarbete, i motsats till bestraffande metoder och selektivitet, till förmån för främjande och skydd av alla mänskliga rättigheter för alla.

Claudia Fonseca Sosa, Cubadebate 221210 (kortat och redigerat)

[¿Se garantizan los derechos humanos en Cuba?: Una mirada desde la sociedad civil](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0